

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **H. M. E. F.**, zastoupeného Mgr. Gabrielem Šípem, advokátem se sídlem v Kladně, Kleinerova 24, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 2. 10. 2006, č. j. 49 Az 35/2006 - 19,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Ustanovenému zástupci, Mgr. Gabrielu Šípovi, advokátu se sídlem v Kladně, Kleinerova 24, **se** odměna za zastupování **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 15. 8. 2006, č. j. OAM-940/LE-05-07-2006. Tímto rozhodnutím správní orgán zamítl žádost stěžovatele o udělení azylu dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), jako zjevně nedůvodnou.

Vzhledem k okolnosti, že v dané věci se jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany (dříve ve věci azylu), Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS, dostupné též na www.nssoud.cz.

Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního

práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech mezinárodní ochrany je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věci mezinárodní ochrany je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., ale též uvést, v čem spatřuje, v mezích kritérií přijatelnosti, v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

V dané věci však stěžovatel v podané kasační stížnosti žádné důvody přijatelnosti netvrdil a uplatnil toliko důvod dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., tj. zmatečnost řízení před soudem spočívající v tom, že v předcházejícím řízení rozhodoval krajský soud, který nebyl místně příslušný. Dle názoru stěžovatele měl o žalobě směřující proti zamítavému rozhodnutí správního orgánu rozhodovat Městský soud v Praze, nikoli Krajský soud v Praze, k němuž stěžovatel podal žalobu v důsledku nesprávného poučení ze strany správního orgánu při převzetí správního rozhodnutí.

K takto uplatněné kasační námitce Nejvyšší správní soud konstatuje, že otázkou místní příslušnosti se ve skutkově a právně obdobném případě již podrobně zabýval, a proto odkazuje na svůj právní názor vyjádřený v rozsudku ze dne 22. 2. 2007, č. j. 2 Azs 156/2006 - 38, či v rozsudku ze dne 22. 3. 2007, č. j. 8 Azs 118/2006 - 80, oba publikovány na www.nssoud.cz, podle něhož nedostatek místní příslušnosti krajského soudu namítaný až v kasační stížnosti zásadně nezpůsobuje zmatečnost řízení ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., a není proto důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí soudu. Nejvyšší správní soud dále vyslovil, že i případná místní nepřislusnost soudu by byla zhojena prostřednictvím zásady *perpetuatio fori*, k jejíž aplikovatelnosti jakožto obecné zásady právní i ve sféře správního soudnictví se Nejvyšší správní soud vyjádřil již ve svém usnesení ze dne 12. 6. 2003, č. j. Nad 52/2003 - 28, publikovaném pod č. 27/2003 Sb. NSS a dostupném též na www.nssoud.cz.

Judikatura Nejvyššího správního soudu tedy již poskytuje odpověď na námitku stěžovatele uplatněnou v kasační stížnosti a za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

Nejvyšší správní soud proto shledal kasační stížnost nepřijatelnou ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. a dle tohoto ustanovení ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven usnesením krajského soudu ze dne 21. 11. 2006, č. j. 49 Az 35/2006 - 35, zástupce z řad advokátů Mgr. Gabriel Šíp, advokát se sídlem v Kladně, Kleinerova 24. Dne 6. 2. 2007 ustanovený zástupce předložil Nejvyššímu správnímu soudu přípis obsahující vyčíslení nákladů řízení o kasační stížnosti

v celkové výši 6326,50 Kč, sestávajících z odměny ve výši 4200 Kč za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, nahlížení do soudního spisu krajského soudu) dle § 11 odst. 1 písm. b) a f) a § 11 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif), náhrady hotových výdajů ve výši 600 Kč (za dva úkony právní služby po 300 Kč) dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky, dále náhrady za promeškaný čas dle § 14 odst. 1 citované vyhlášky ve výši 800 Kč a cestovného na trase Kladno - Praha a zpět dne 12. 12. 2006 ke krajskému soudu (nahlížení do soudního spisu) ve výši 384,50 Kč a na trase Kladno - Velké Přílepy a zpět dne 5. 2. 2007 (první porada s klientem) ve výši 342 Kč. Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud ověřil, že byť ustanovený zástupce nahlížel dne 12. 12. 2006 do soudního spisu krajského soudu, kasační stížnost žádným způsobem nedoplnil a neučinil ani jiné podání týkající se věci samé. Nejvyšší správní soud dále ze své úřední činnosti zjistil, že téhož dne, tj. 12. 12. 2006, zástupce nahlížel také do soudních spisů vedených krajským soudem pod sp. zn. 49 Az 38/2006 a sp. zn. 49 Az 50/2006, o nichž probíhá řízení u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 9 Azs 11/2007 a sp. zn. 9 Azs 19/2007, přičemž i v těchto řízeních uplatnil cestovné a náhradu nákladů za ztrátu času stráveného na cestě ke krajskému soudu v plné výši shodně jako v dané věci. Obdobně ustanovený zástupce postupoval i v případě cestovného a náhrady za ztrátu času stráveného na cestě do V. P. za účelem první porady s klientem, které v plné výši uplatnil i v řízeních vedených u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 9 Azs 11/2007 a sp. zn. 2 Azs 165/2006, v němž byla náhrada takto uplatněných nákladů ustanovenému zástupci v plné výši přiznána. Po vyhodnocení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že jmenovaný advokát neprokázal v řízení o kasační stížnosti uskutečnění žádného úkonu právní služby, který by mohl být považován za důvodně vynaložený k ochraně práv stěžovatele. Povinnost soudu uhradit zástupci odměnu za zastupování dle § 35 odst. 8 s. ř. s. v sobě nezahrnuje možnost uhrazení jakéhokoli úkonu, který byl dle tvrzení ustanoveného zástupce proveden. Má-li být úkon učiněný zástupcem posouzen jako úkon právní služby ve smyslu § 11 advokátního tarifu, za který náleží odměna, musí být prokázáno jeho skutečné provedení a dále jeho účel, cíl a příčinná souvislost ve vztahu k obhajobě práv zastupovaného účastníka.

Při posuzování možnosti uhradit odměnu ustanoveného zástupce Nejvyšší správní soud vycházel z dostupných údajů ve spisu, z nichž vyplývá, že stěžovatel podal svým jménem obsáhlou kasační stížnost, která obsahovala podrobnou právní argumentaci a veškeré další náležitosti v souladu s § 103 s. ř. s. Po ustanovení zástupce na žádost stěžovatele nebyla tato stížnost nijak doplňována, Nejvyšší správní soud ji tak projednal ve znění podaném stěžovatelem.

Ohledně uskutečnění první porady s klientem Nejvyšší správní soud konstatuje, že provedení tohoto úkonu bylo zástupcem tvrzeno poprvé ve vyúčtování odměny ze dne 6. 2. 2007, soudu nebyl předložen žádný důkaz prokazující jeho realizaci a případný obsah. Výše uvedené podmínky nebyly splněny ani v případě nahlédnutí do spisu dne 12. 12. 2006. Kasační stížnost podaná stěžovatelem zpochybňuje právní posouzení místní příslušnosti soudu, skutková zjištění týkající se tohoto závěru nebyla sporná, ze soudu dostupných informací tedy nelze jednoznačně určit, jaké důvody vedly zástupce k potřebě nahlédnutí do spisu. Zástupce po nahlédnutí do spisu (ani před ním) neučinil ve věci žádný úkon, není tedy zřejmé, jakým způsobem se jeho provedení projevilo při hájení práv stěžovatele. Bez prokázání této souvislosti není možné nahlédnutí do spisu ze dne 12. 12. 2006 považovat za úkon právní služby provedený při zastupování stěžovatele v dané věci a soud za něj zástupci nepřiznal odměnu. Vzhledem k nepřiznání odměny za výše zmíněné dva

úkony nemohla být přiznána ani náhrada cestovného a ztráta času v souvislosti s těmito úkony, nehledě na to, že ustanovený zástupce svým shora uvedeným nekorektním postupem, kterým tytéž náklady uplatnil opakovaně v plné výši, ve svém důsledku zcela zpochybnil částku uplatňovanou na těchto nákladech řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu